Tc122_9

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
ντα θέλ’ να πάει στην εκκλησιά (γ)εννιά στολίδια βάζει
βάζει και τα ποδήματα τ’ αργυροφτερνισμένα
ένα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο μέρα γεννήθηκεν
Σαββάτο μέρα γεννήθηκεν την Κυριακή βαφτίστηκεν
κι η μάνα που το βύζανε η ρόγα [ν’ ασημένια;]
βάνει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθη.
Μαρή κυρά μου ψειριαρού σαλτάς τα πέντε δάχτυλα
σαλτάς τα πέντε δάχτυλα και βγάζεις δέκα ψείρες.